

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11C/85/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116207303
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3116207303.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČO 24785199, práv. zast. Advokátska kancelária Gallo s.r.o. so sídlom Jilemnického 30, Martin, IČO 36 715 352 proti žalovanému E. G., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi SR, bytom R. XXX/X, F. o zaplatenie 6.302,92 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa z a m i e t a.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania proti žalovanému n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 6.302,92 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 6.302,92 Eur od 26.10.2014 a náhrady trov konania titulom nevráteného úveru, ktorý žalobcovi poskytol právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. Žalobca odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným dňa 24.03.2006 Zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXX na základe ktorej mu poskytol bezúčelový spotrebný úver vo výške 8.298,47 Eur(250.000,- Sk). Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver formou 119 mesačných splátok v sume 117,17 Eur, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Úrok bol dohodnutý vo výške 11% ročne(v deň uzavretia úverovej zmluvy). Vzhľadom k tomu, že žalovaný úver nehradil tak, ako sa zmluvne zaviazal, dostal sa do omeškania. Slovenská sporiteľňa, a.s. vyzvala žalovaného k úhrade a upozornila ho na možnosť mimoriadneho zosplatenia úveru, ale keďže žalovaný výzve nevyhovel, Slovenská sporiteľňa, a.s. úver dňa 06.10.2014 na základe čl. 7.6.1. Všeobecných obchodných podmienok zosplatnila. Predmetná pohľadávka, vrátane príslušenstva bola na žalobcu postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014. Žalobca výzvou zo dňa 30.03.2016 vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy. Celkový dlh žalovaného vo výške žalovanej sumy pozostáva z istiny vo výške 4.758,65 Eur, úroku vo výške 1.239,70 Eur , úroku z omeškania vo výške 274,67 Eur a poplatkov vo výške 29,90 Eur. Žalovaný odo dňa postúpenia pohľadávky neuhradil žalobcovi žiadnu sumu.

2. V písomnom doplnení návrhu zo dňa 24.10.2018 žalobca doplnil žalobný návrh o tieto skutkové okolnosti: Z histórie splácania úveru žalovaným, ktorú v prílohe predkladáme je zrejmé, že žalovaný čerpal poskytnutý úver vo výške 8.298,47 Eur a uhradil z titulu poskytnutého úveru necelých 65 splátok spolu vo výške 7.609,87 Eur. Žalovaná suma vo výške 6.302,92 Eur pozostáva: - z istiny vo výške 4.758,65 Eur t.j. poskytnutý úver 8.298,47 Eur mínus zaplatená časť na istine vo výške 3.539,82 Eur, - z úrokov vo výške 1.239,70 Eur t.j. celková výška úrokov 5.142,78 Eur mínus zaplatená časť na úrokoch vo výške 3.902,78 Eur / označené v platobnej histórii "predpis úroku resp. riadny úrok" vyčíslený k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru/, - z poplatkov vo výške 29,90 Eur a) poplatkov za

správu úveru celkom v sume 197,17 Eur / 51 x 1,99 Eur, 32 x 2,99 Eur/ mínus uhradených 167,27 Eur t.j. ostalo k úhrade 29,90 Eur / v zmysle č. I bod 1 zmluvy označenom

3. ako "poplatok za správu úveru mesačne"/. Z zmluvou o splátkovom úvere sa žalovaný ďalej zaviazal zaplatiť úrok z omeškania, ktorý bol právnym predchodcom žalobcu vyčíslený k dátumu postúpenia pohľadávky v sume 274,67 Eur.

4. Žalovaný sa k doručenej žalobe (fikcia doručenia) písomne nevyjadril.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, sporové strany sa na pojednávanie nedostavili. Žalobca svoju neúčast' ospravedlnil, súhlasil, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané fikciou podľa § 111 ods.3 Civilného sporového poriadku, svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu nepožiadaval. Súd preto prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti sporových strán pričom vychádzal z obsahu spisu a vykonaných dôkazov.

6. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie nasledovnými listinami: Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 24.03.2006, všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s., oznámenie o postúpení pohľadávky vrátane doručky, výpis z Obchodného registra žalobcu, výzva SLSP a.s., oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru SLSP, a.s. vrátane doručky, vyjadrenie žalobcu zo dňa 24.10.2018, história splácania úveru - platobná história, Zmluva o postúpení pohľadávok.

7. Z listinných dôkazov, predložených žalobcom súd zistil, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX z.o dňa 24.03.2006 splátkový spotrebný bezúčelový úver vo výške 8.298,47 Eur(250.000,- Sk) za dohodnutú ročnú úrokovú sadzbu 11 %(v deň uzavretia úverovej zmluvy), ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 119 mesačných splátkach vo výške 117,17 Eur do dátumu konečnej splatnosti úveru dňa 20.02.2016, pričom RPMN úveru bola vo výške 5,45%. Žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelné splátky nesplnil v čase určenom v úverovej zmluve, čím sa dostal do omeškania. Právny predchodca žalobcu SLSP, a.s. vyzval žalovaného listom zo dňa 08.09.2014 na úhradu omeškaných splátok v sume 3.497,66 Eur do 15 dní od doručenia výzvy. Pre neuhradenie dlžnej sumy pôvodný veriteľ listom zo dňa 6.10.2014 v súlade s čl. 7.6.1. všeobecného obchodných podmienok úver zosplatnil a vyzval žalovaného uhradiť celú dlžnú vo výške 6.243,58 Eur. Podľa doručky žalovaný prevzal oznámenie o zosplatnení dňa 10.10.2014.

8. Žalovaný na poskytnutý úver uhradil 65 splátok v sume 7.609,87 Eur.

9. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 29. 10. 2014 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na žalobcu postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. 273833040 v celkovej výške 6.302,92 Eur. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ žalovanému listom zo dňa 11.11.2014.

10. Listom zo dňa 30.03.2016 označeným ako predžalobná výzva, vyzval žalobca žalovaného na úhradu dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru.

11. Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže

13. banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého

základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Z právneho hľadiska posúdil súd vzťah pôvodného veriteľa a žalovaného ako zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe čoho má pôvodný veriteľ nárok na vrátenie sumy poskytnutej žalovanému spolu s úrokom. Súd ako kľúčovú spornú otázku posúdil platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky žalobcovi, či na neho prešlo právo pôvodného veriteľa na vrátenie požičanej sumy s príslušenstvom.

15. Postúpenie pohľadávky upravuje vo všeobecnosti § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade pohľadávok, ktorých veriteľom je banka, ukladá zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách v § 92 ods. 8 zákona ďalšie podmienky postúpenia. Toto zákonné ustanovenie nesleduje len ochranu bankového tajomstva, ale nedodržanie uvedených podmienok má za následok neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka, lebo takýto právny úkon je urobený v rozpore so zákonom (aktuálna rozhodovacia činnosť napr. KS v Banskej Bystrici vyjadrená v rozhodnutiach č. k. 16Co/181/2016-153 zo dňa 29. marca 2017, č. k. 13Co/346/2016-216 zo dňa 31. októbra 2017 a sp. zn. 16Co/461/2016 zo dňa 23. novembra 2017 alebo aj sp. zn. 17Co/792/2015 zo dňa 26. októbra 2016). Z dôvodu existencie špecifickej právnej úpravy nestačí na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zmluva a oznámenie o postúpení pohľadávky, ako by to bolo v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe súdov v iných prípadoch (rozhodnutie NS SR v konaní sp.zn. 4Obo/210/2001, na ktoré poukázal žalobca). Možnosť skúmania platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ak ju namieta dlžník, pripustil aj NS SR v rozsudku v konaní sp. zn. 1Cdo/76/2007 zo dňa 28. januára 2009, čo predstavuje odklon od jeho dovtedajšej rozhodovacej činnosti. Preto súd skúmal, či bol v tejto veci pri postúpení pohľadávky pôvodného veriteľa žalobcovi dodržaný postup uvedený v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

16. Prvým predpokladom platného postúpenia pohľadávky podľa citovaného zákonného ustanovenia je výzva banky adresovaná klientovi (žalovanému) na zaplatenie omeškaného peňažného záväzku. Ide o jednostranný adresný právny úkon, ktorý nadobúda účinky oznámením druhej strane (žalovanému). Výzvou zo dňa 08.09.2014 vyzval pôvodný veriteľ žalovaného na úhradu omeškanej pohľadávky, pričom súd mal za preukázané, že došlo k pokusu o jej doručenie (podľa kópie obálky zásielka bola uložená na pošte a následne vrátená odosielateľovi ako nevyzdvihnutá adresátom a pod.), žalobca preukázal splnenie prvej podmienky výzvou zo dňa 08.09.2014. Navyiac pôvodný veriteľ oznámil žalovanému zosplatenie pohľadávky z úveru listom zo dňa 06.10.2014 s výzvou, aby omeškanú pohľadávku zaplatil do 15 dní. Tento list žalovaný prevzal dňa 10.10.2014. Aj tento list možno považovať za výzvu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia. Výzva nemusí byť samostatnou listinou, ani výslovne označená ako výzva podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ale stačí, ak je klient na omeškanie upozornený a vyzvaný na zaplatenie dlhu, čo je účelom zákonného ustanovenia. Po takejto výzve mohol žalovaný ako klient pôvodného veriteľa dôvodne predpokladať, že banka môže pristúpiť k postúpeniu pohľadávky na iný subjekt v súlade s citovaným zákonným ustanovením.

17. Druhým predpokladom platného postúpenia pohľadávky je omeškanie klienta s platením po dobu 18. viac ako 90 dní. Gramatickým výkladom zákonného ustanovenia za použitia slovného spojenia, že 19. omeškanie klienta musí nastať "napriek výzve", dospel súd k záveru, že požadovaných 90 dní omeškania plynú až od vyzvania klienta banky v súvislosti s jeho omeškaním. Takýto výklad je aj v súlade s účelom zákona, ktorým je upozorniť klienta na omeškanie a dať mu možnosť v priebehu 90 dní dlh uhradiť a zabrániť tak postúpeniu pohľadávky inému subjektu. Inak by výzva stratila opodstatnenie a banka by mohla postúpiť svoju pohľadávku zároveň s výzvou. Pretože výzvu pôvodný veriteľ vyhotovil dňa 08.09.2014 a pohľadávka bola preukázateľne postúpená už dňa 29.10.2014, je nesporné, že lehota 90 dní nebola pred postúpením pohľadávky dodržaná. Pre nedodržanie tejto podmienky nemožno považovať postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom žalobcovi za platné.

20. Vzhľadom na uvedené súd konštatuje, že v predmetnej veci nemá preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, lebo z predložených dôkazov nevyplývalo, že by bola platne postúpená pohľadávka pôvodného veriteľa žalobcovi v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Preto súd žalobu z uvedeného dôvodu zamietol a nezaoberal sa z dôvodu hospodárnosti dôvodnosťou uplatneného nároku.

21. Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

22. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 255 ods.1,2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Žalovaný bol v konaní úspešný, ale nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil, ani zo spisu mu žiadne trovy konania nevplyvajú súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to na Okresnom súde Trenčín. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vyššie uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.